

Influența spaniolă și italiană asupra onomasticii românești în limbajul migrației

Ioana JIEANU

Universitatea din Craiova – Universitatea din Ljubljana, Slovenia – Universitatea Petrol-Gaze Ploiești
University of Craiova – University of Ljubljana, Slovenia – Petroleum-Gas University of Ploiești
Personal e-mail: ioanajieanu@hotmail.com; jieanui@ff.uni-lj.si

Spanish and Italian Influence on Romanian Onomastics in the Language of Migration

In the case of bilingual speakers, the proper nouns support various transformations according to the contextual nature of the meanings, since „the relationship between the proper noun and the object it denotes is temporary, depending on its verbal and situational context.”¹ Under current Romanian economic migration to Spain and Italy, the Romanian names have seen various changes under the influence of Spanish and Italian onomastics. In this paper, we have two main aims: to analyze the interferences occurring in communication, in the case of proper names of Romanians who emigrated to Spain and Italy, and to classify the proper names of newborns in the Romanian families settled in these countries.

Keywords: linguistic interference, onomastics, adaptation, rumañol, rotalian.

Aspecte introductive

Fenomenul migrațional este unul dintre fenomenele sociale cele mai discutate în contextul actual al globalizării. S-a demonstrat că în lume sunt între 125 și 130 de milioane de imigranți, adică 2% din populație la nivel mondial, ținându-se cont doar de imigranții de

primă generație, nu și de descendenții acestora, născuți în țările de destinație². În 2013, în Italia erau înregistrați 1.071.324, iar numărul românilor din Spania a ajuns, în 2013 la 769.608, în ambele țări fiind în continuă descreștere față de anii anteriori:

ITALIA		SPANIA	
2004	117.812	2004	207.960
2005	248.849	2005	317.366
2006	297.570	2006	407.156
2007	342.200	2007	527.019
2008	625.278	2008	728.967
2009	796.477	2009	796.576
2010	887.763	2010	829.714
2011	968.576	2011	864.278
2012	997.200	2012	798.970
2013	1.071.324	2013	769.608

Punctul de plecare al lucrării îl constituie o analiză a migrației românești în Spania și Italia și a problemelor sociale, lingvistice și culturale pe care le ridică.

Obiective. Motivație

În lucrarea de față, ne propunem să analizăm interferențele onomastice româno-spaniole, respectiv, româno-italiene, la nivelul denominației românești din comunitățile migraționale, din două perspective:

Influența spaniolei / italienei asupra pronunției numelor de persoană românești în cazul conaționalilor care trăiesc în Spania și Italia;

Numele românilor născuți în Spania și Italia.

Ideea studiului de față a plecat de la contactul cu imigranții români din Spania și Italia care ne-a făcut să surprindem și să scoatem la iveală numeroase fapte sau nuanțe cu privire la acest fenomen și să oferim o imagine a consecințelor migrației românești în cele două spații geografice supuse analizei.

O parte a cercetărilor noastre a avut ca rezultat lucrarea *Interferențe lingvistice româno-spaniole* (2012), teza noastră de doctorat. O continuare a studiului asupra limbii române vorbite în Spania o constituie proiectul postdoctoral *Împrumuturi lexicale și onomastice în limbajul migrației*. În cadrul acestuia, sfera de cercetare a fost extinsă și asupra contactului lingvistic dintre limba română și limba italiană.

Prin intermediul lucrării de față, încercăm să răspundem următoarelor întrebări:

Ce fel de nume aleg părinții români din comunitățile migraționale pentru copiii lor?

Ce factori influențează alegerea numelui?

Cum afectează practicile de denominație spaniole, respectiv italiene, alegerea numelui?

Gradul de integrare a românilor în societatea gazdă afectează alegerea numelor nou-născuților?

Numele folosite în comunicare sunt considerate forme identitare?

Care este legătura dintre noua identitate a românilor imigranți și numele pe care aceștia le poartă sau le folosesc în comunicare?

În timpul cercetărilor de teren, am observat că numele românești sunt adaptate sistemului fonetic spaniol, respectiv al celui italian, sunt „spaniolizate” sau „italienizate”³. Tot în timpul cercetărilor preliminare, am observat că românii din Spania și cei din Italia preferă să-și numească copiii născuți în țările gazdă cu prenume spaniole, respectiv italiene, pentru a contribui, în acest mod, la viitoarea lor integrare în societățile în care au ales să-și crească copiii. Un alt aspect important al lucrării noastre este dezvoltat în a treia parte a analizei denominației românești în străinătate și este constituit din interpretarea numelor de familie ale românilor din străinătate, în mod particular, ale copiilor născuți în Spania și Italia.

Metode

Pe parcursul cercetării noastre am întâmpinat mai multe obstacole. În primul rând, nu am avut acces la informațiile oficiale, pentru că sunt considerate date personale protejate. Din această cauză, solicitările noastre adresate Consulatului General al României din Trieste, Italia, Consulatului General al României din Castellón de la Plana, Spania, Bisericilor Ortodoxe din Trieste, Veneția, Padova (Italia), respectiv din Castellón de la Plana (Spania), Direcției de Stare Civilă a Primăriei Sectorului I, București, Institutului Limbii Române, București au fost refuzate. Datele din studiul de față au fost obținute din interviurile directe luate românilor din Spania și din Italia, din discuțiile cu reprezentanții oficiali ai României în Spania (Consulatul din Castellón), respectiv în Italia (Consulatul din Trieste), reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe din cele două țări, de la Asociațiile de Români, de Institutul Limbii Române și din chestionarele aplicate pe internet, pe Facebook în cadrul unor grupuri de discuție dedicate românilor din Italia sau Spania sau a discuțiilor de tip chat cu foști elevi sau cunoștințe care acum trăiesc în Spania sau în Italia.

Împrumuturi onomastice – aspecte teoretice

Richard D. Alford observă că sistemul de denominație îndeplinește două funcții centrale: de diferențiere și de clasificare⁴. Cea de-a doua funcție este realizată prin intermediul numelui de familie care plasează individul într-o familie, într-o societate și într-o anumită cultură. Prima funcție extrage individul din cadrul social și-l unicizează: “the bestowal of a name on a child indicates either that the child is a legitimate member of the society (e.g. citizenship) and / or that the child’s parents are publicly claiming parenthood”⁵.

În cazul vorbitorilor bilingvi, numele proprii suportă diferite transformări, în funcție de caracterul contextual al manifestării sensurilor, „relația între numele propriu și obiectul denotat fiind temporară, dependentă de contextul verbal și situațional”⁶.

În timpul anchetelor de teren din Spania și Italia, am observat că interferența lingvistică româno-spaniolă și cea româno-italiană se manifestă și la nivelul onomasticii. Am constatat că românii din Peninsula Iberică sunt chemați de către spanioli cu nume adaptate fonetic și chiar morfologic la numele proprii de persoană spaniole și că mulți dintre românii din zona anchetată se recomandă folosind un nume spaniol. Observațiile noastre au fost întărite de preotul Parohiei Sfântul Nicolae din Castellón care ne-a informat, în timpul interviului pe care i l-am luat, că nou-născuții botezați în Bisericile românești din Spania poartă două nume, dintre care unul este românesc, iar celălalt spaniol. Observațiile din timpul cercetării din Spania au fost aceleași și în cazul anchetelor de teren din Italia. Românii din Italia, la fel ca cei din Spania, se recomandă folosind nume

„italienizate” și își botează copiii cu nume italiene.

Plecând de la observațiile inițiale, ne-am hotărât să urmărim două obiective principale:

analizarea interferențelor care apar în comunicare, în cazul numelor proprii ale românilor care au emigrat în Spania / Italia;

clasificarea numelor proprii ale nou-născuților din cadrul familiilor de români stabilite în aceste țări

Împrumuturile onomastice sunt clasificate, după criteriul semantic, în: nume de botez și nume de familie.

În demersul nostru, vom pleca de la particularitățile funcționale și semantice ale numelor proprii: „denominația prin identificare și individualizare” și „mobilitatea și libertatea denotativă care determină caracterul contextual al manifestării sensului”⁷.

Numele de botez ale românilor din Spania

În Registrul Civil din Castellón, printre cele mai frecvente nume ale nou-născuților se numără și nume arabe precum *Fátima, Mohamed, Mariam* și nume tradiționale românești: *Nicoleta, Adrian, Georgiana*.

Apariția numelor arabe și a celor românești printre numele spaniole ale copiilor născuți în Spania este un fenomen al ultimilor ani care se află în legătură directă cu imigrația românilor și a marocanilor din Spania. Creșterea natalității din Spania, din ultimii ani, în special în regiunile preferate de imigranți, se datorează creșterii natalității din cadrul familiilor de imigranți. Cu toate că numărul românilor din Castellón este mai mare decât al musulmanilor, în Registrul Civil au fost înregistrate mai multe nume arabe decât românești. Acest lucru se datorează faptului că Islamul interzice folosirea de către musulmani a altor nume decât cele musulmane⁸.

Conform datelor furnizate de INE⁹ în 2013, printre cele mai frecvente 20 de nume de băieți și de fete se regăsesc și nume comune limbii spaniole și limbii române, dar nu prenume specific românești, cum este cazul numelor arabe: *Daniel, David, Gabriel, Sebastian, Adrian, Maria, Paula, Sofia, Lucia, Laura, Sara, Claudia, Ana, Elena, Carmen*. În provincia Castellón, printre cele mai frecvente 20 nume de de nou născuți se regăsesc și numele specific românești: *Alex, Victor și Andreea*.

Cele mai frecvente nume de români din Spania sunt: *Ioan, Vasile, Gheorghe, Ion, Constantin, Nicolae, Daniel, Florin, Marian, Mihai, Adrian, Maria, Elena, Mariana, Mihaela, Ana Maria, Daniela, Ana, Nicoleta, Ioana, Cristina*.

Numele de familia românești care apar cel mai des în registrele spaniole sunt: *Pop, Popa, Radu, Moldovan, Dumitru, Stan, Constantin, Stoica, Gheorghe, Mihai, Vasile, Popescu, Matei, Șerban, Ștefan, Ilie, Marin, Rus, Rusu, Ciobanu*.

În analiza numelor de botez ale imigranților români din Spania, ne vom opri la două aspecte:

- atribuirea prenumelor la nou-născuți;

- uzul numelor românilor în comunicare.

Cercetând Registrul pentru înscrierea copiilor botezați al parohiei Sfântul Nicolae, am observat patru modalități de numire a nou-născuților:

a) Copiii înregistrați poartă nume românești: *Nicolae, Daniel, George Ion, Andreea, Raluca, Monica Ioana*.

Alfonso Perez, președintele Asociației Românești din Castellón, explică folosirea numelor de origine română ca pe o formă de „a-și aduce aminte de țara natală și de tradițiile românești”¹⁰.

b) Unii dintre copiii botezați în această parohie poartă un nume românesc și altul spaniol: *Sara Dorina, Nicoleta Dolores, Alexandra Pilar, Antonio George, Ángel Catalin, Elisa-Maria, Ainoa-Sorina*. Această unire a numelor, unul românesc și celălalt spaniol, se explică prin dorința de integrare a românilor în societatea spaniolă, dublată de dorul de țară și de recunoașterea originilor¹¹.

c) Unii părinți au optat pentru nume spaniol atunci când și-au botezat copiii: *Alicidora, Anabel, Andrés, Coral, David Nicolás, Diego, Eduardo, Erik Josep* (prenume catalan), *Javier, Juan, Julian, Maria Isabel, Mario, Mireya, Nicolas, Roberto sau Gorka, Itziar, Arkaitz, Irati, Mikel* (nume basce).

d) Există o categorie de români care își numește copiii cu nume comune limbii spaniole și limbii române: *Ana-Maria, Carmen, Daniel, David, Eduard, Elena, Laura, Lucia, Maria, Paula, Sebastian*.

4.1.2. În ceea ce privește numele românilor folosite în comunicarea în limba spaniolă se observă două tendințe majore: în primul rând, numele românilor sunt modificate sau *spaniolizate* și, în al doilea rând, sunt folosite numele de familie în locul prenumelor.

Modificarea numelor românești cu unele similare spaniole este întâlnită deseori. Unii români, în mod voluntar, se prezintă folosind alternativa spaniolă a numelor lor, atât pentru ca numele lor să fie mai ușor de ținut minte, cât și pentru a nu scoate în evidență faptul că sunt imigranți: *Ion, Ioana* sunt înlocuite cu *Juan, Juana, Nicolae* cu *Nicolás, Alexandru* cu *Alejandro*.

Rareori, numelui românesc de gen masculin îi este adăugată desinența *-o* specifică numelor spaniole. Astfel, unele persoane care se numesc *Valentin* sau *Adrian* se recomandă *Valentino* sau *Adriano*.

De multe ori, *spaniolizarea* numelor românești este cauzată de imposibilitatea spaniolilor de a pronunța corect numele românești. Aceste transformări apărute la nivel fonetic sunt determinate de absența din sistemul fonetic spaniol a sunetelor corespunzătoare literelor și grupurilor de litere: *ă, â, î, ș, ț, v, ge, gi, ce, ci*. Astfel, o persoană care poartă numele *Laurențiu* este numită *Laurentiu*, iar o fată cu numele *Cătălina, Catalina*.

În plus, din cauză că românii se recomandă inițial folosind ordinea nume, prenume, ei sunt strigați sau numiți cu numele de familie: *Nita* este de fapt *Niță Alexandru*, unul dintre informatorii noștri.

În folosirea numelor românești de către spanioli, intervin două accidente fonetice: betacismul și proteza. Betacismul este o „modificare fonetică care constă în confuzia lui *b* cu *v*, mai ales în poziție inițială”¹². Fenomenul este frecvent întâlnit în limba spaniolă. În vorbire, aproape în toate situațiile, numele *Viorica*, *Viorel*, *Victor*, *Vásile*, *Vlad* sunt pronunțate *Biorica*, *Biorel*, *Bictor*, *Basile*, *Blad*.

Proteza, „accident fonetic care constă în adăugarea unui sunet neetimologic la inițiala cuvântului pentru a-i ușura rostirea”, „adăugarea unei vocale la începutul cuvântului”¹³ este întâlnită, în limba spaniolă, în cazul cuvintelor care încep cu sunetul *s* urmat de o consoană. În fața acestora, se adaugă sunetul *e*. Proteza este întâlnită și în pronunția numelor românești *Ștefan*, *Ștefania*, *Stela* care devin *Estefan*, *Estafania* și *Éstela*.

Numele de familie ale românilor din Spania nu se modifică decât în cazul copiilor rezultați în urma căsătoriilor mixte. Nici bărbatul, nici femeia nu-și schimbă numele când se căsătoresc. Dacă soțul se numește *Ion Popescu*, iar soția, *Maria Simion*, ambii își păstrează aceleași nume și după căsătorie. Dacă au copii, aceștia vor avea numele de familie al tatălui, conform legislației românești. Dacă părinții au obținut amândoi naționalitatea spaniolă înainte de a avea urmași, copiii care se vor naște vor purta ambele nume de familie, primul fiind numele de familie al tatălui și, al doilea, numele de familie al mamei: *Adrian Popescu Simion / Adriana Popescu Simion*, conform legislației spaniole, chiar dacă, mama, între timp, căsătorindu-se, a renunțat la numele de față. Se ajunge astfel la nume de genul: *Raul Alin Petre-Ciobanu*. *Petre-Ciobanu* este numele de familie al copilului compus din numele de familia al tatălui (*Petre*) și cel al mamei (*Ciobanu*), chiar dacă, în momentul nașterii copilului, mama purta numele de *Petre*, luat după căsătorie de la soț.

În cazul căsătoriilor mixte, copilul va prelua primul nume de familie al tatălui și primul nume de familie al mamei. De exemplu, dacă mama copilului este de origine spaniolă și se numește *Feliciana Rodríguez Bosch*, iar tatăl este român și se cheamă *Ion Popescu*, copilul se va numi *Florian Popescu Rodríguez* sau *Diana Popescu Rodríguez*. Dacă tatăl este de origine spaniolă, *Jorge Molina Fuster*, iar mama româncă, *Maria Simion*, copilul se va numi *Florian Molina Simion* sau *Diana Molina Simion*. Așadar, copiii cuplurilor formate dintr-un spaniol și o româncă sau invers, vor avea numele de familie compus dintr-un nume spaniol și unul românesc (*Alejandro Gabriel Lopez Gliga*).

Unele dintre româncele căsătorite cu bărbații spanioli, care își doresc să preia numele soțului, reușesc să facă acest lucru după ce declară căsătoria în România sau în cadrul instituțiilor românești din Spania (ambasadă, consulate).

Numele de botez ale românilor din Italia

Conform ISTAT¹⁴ în Italia, în anul 2011, 106.000 copii au fost născuți din părinți străini sau din perechi mixte: tatăl sau mama italieni, iar celălalt membru străin. Dintre aceștia, copii cu părinți români au fost 14.408 și copii cu unul dintre părinți român, 4.076.

Cele mai frecvente nume puse de români copiilor lor în Italia sunt: *David*, *Matteo*, *Alexandru*, *Alessandro*, *Gabriel*, *Davide*, *Alessia*, *Alessia Maria*, *Giulia*, *Sara*, *Sofia*, *Ștefania*. După cum se observă, dintre cele douăsprezece nume cele mai frecvente ale copiilor români născuți în Italia, doar două sunt specific românești: *Alexandru* și *Ștefania*, patru sunt comune atât limbii române, cât și limbii italiene: *David*, *Gabriel*, *Sara*, *Sofia*, iar restul este reprezentat de nume specific italiene.

În comunicarea în limba italiană, numele românești sunt adaptate la fel ca în în comunicarea în limba spaniolă: sunt folosite traducerile numelor în italiană (*Ion – Giovanni*), numele sunt pronunțate după sistemul fonetic italian (*David – David*, *Mirela – Mirella*), numele primesc sufixe italiene (*Marian – Mariano*, *Eduard – Eduardo*).

Numele nou-născuților din Italia au suferit o puternică influență din partea limbii italiene. Pentru ca fiii și fiicele lor să se simtă integrați în societatea gazdă, românii din Italia au preferat să-și numească copiii cu prenume italiene sau și-au înregistrat copiii cu prenume comune limbii italiene și limbii române. În comparație cu situația denominației nou-născuților din Spania, în Italia sunt foarte puțini români care au ales nume specific românești.

Uneori, al doilea prenume este românesc, iar acest fapt se datorează influenței exercitate de religia ortodoxă. Mulți dintre cei intervievați au recunoscut că, la îndemnul preotului, au decis să adauge un prenume românesc celui italian ales la naștere. Clasificarea numelor copiilor născuți în Spania este aplicabilă și în cazul celor născuți în Italia:

Copiii înregistrați poartă nume românești: *Alexandru*, *Amalia-Maria*, *Andra*, *Andrei*, *Andreia*, *Paula*¹⁵, *Andrei-Cristian*, *Cristian*, *Damian*, *Daniel*, *Daniil*, *Daria-Gabriela*, *Iustin-Andrei*, *Maria-Bianca*, *Marian*, *Marian-Constantin*, *Mihaela*, *Mihai*, *Sofia-Maria*, *Ștefan*, *Sebastian*, *Victor*, *Victoria*.

Copii care poartă un nume românesc și altul italian: *Axel-Andrei*, *Carla-Maria*, *Francesco-Ioan*, *Georgia Gabriela*, *Jessica-Elena*, *Massimo-Andrei*, *Ștefan Matias*.

Unii părinți și-au numit copiii cu prenume italian: *Alessia*, *Alessio*, *Anna*, *Cataleya*, *Celeste*, *Dalida*, *Daniele*, *Danielle*, *Davide*, *Davide-Leon*, *Davyde*, *Deboră*, *Eduardo*, *Frederico*, *Gabrielle*, *Gaia*, *Gennaro*, *Giorgia*, *Giovanni*, *Giulia*, *Jessica*, *Matias Ralf*, *Matteo*, *Mattia*, *Melissa*, *Milena*, *Nicola-Edoardo*, *Nicolo*, *Raffaella*, *Raoul*, *Serena*, *Tommaso*, *Valerio*.

Există o categorie de români care își numește copiii

cu nume comune limbii italiene și limbii române: *Alexia, Ana, David, Dennis, Elena, Emanuela, Laura, Lorena, Luca, Sofia, Veronica, Virginia.*

Numele de familie ale copiilor români din Italia nu diferă de cele românești, deoarece legislația italiană,

prevede ca, nou-născuții să preia numele de familie al tatălui. Așadar, doar în cazul în care tatăl copilului este italian și mamam româncă, atunci, copilul va purta un nume de familie italian.

Adaptarea numelor românești în limba italiană și în limba spaniolă

Nume de băieți¹⁶

Nume românesc	Echivalentul italian	Echivalentul spaniol
Adrian	Adriano	Adrian
Alex	Alessandro	Alex
Alexandru	Alessandro	Alejandro
Andrei	Andrea	Andrei
Aurelian	Aureliano	Aureliano
Bogdan		Voldan
Cătălin	Catalin	Catalin
Constantin	Constantino / Tino	Constantino
Damian	Damiano	
Dani	Danielle	
David	David	David
Florin	Floriano	Florin
George / Gheorghe	Georgio	Jorge
Ilie	Elia	
Ion	Gepetto	Juan
Ionuț	Giovanni / Geovanni / Gianni	Ionut
Irinel	Irinelle	
Iulian	Giuliano	Julian
Lucian	Luciano	Lusian
Marian	Mariano / Mario	Marian
Petre / Patrik	Patrizzio	Pedro
Robert	Roberto	Roberto
Sebastian	Sebastiano	Sebastian / Sebi
Ștefan	Stefano	Estefan
Teodor	Teo	Teodor
Victor	Victorio / Vitorio	Bictor

Nume de fete

Nume românești	Echivalentul italian	Echivalentul spaniol
Adela	Adele	
Alexadra	Alessandra	Alexandra
Camelia	Camila	Camelia
Cătălina	Catalina	Catalina
Cerasela	Cerasella	
Constanța	Constanța	Constanta
Daniela	Daniele	Daniela
Doina	Doi	
Elena	Elena	Elena
Fabiana	Fabiana	Fabiana
Fănica	Fanni / Stefania	
Gabriela	Gabri	
Geanina	Giovana / Giannina	
Georgeta	Georgia	Jorgeta (Horheta)
Geta	Georgia	
Gianina	Nina	
Ioana	Giovanna	Juana
Irina	Irina	Irina
Iuliana	Georgia	
Lenuța	Elena	
Lucia	Lucía	Lusia
Marinela	Marinella / Mirella	
Mădălina	Madalina / Mada	Madalina
Mihaela	Michaela / Micaela / Miki	Mihaela / Miaela
Mioara	Mia	Mioara
Mirela	Mirella	Mireya
Nicoleta	Nicoleta Nicoletta	Nicoleta
Petronela / Petro	Petra	Petronela
Roxana	Rossana	
Victoria	Vittoria	Bitoria

Concluzii

Împrumuturile onomastice sunt frecvente: românii preferă să-și numească nou-născuții printr-un nume românesc și unul spaniol sau italian sau preferă doar numele spaniole sau italiene. Numele românior din Spania și Italia, folosite în comunicare, sunt adaptate sistemului fonetic spaniol, respectiv italian, sau sunt folosite traducerile acestora în cele două limbi

Purtând nume de familie românești, copiii români din Spania și Italia continuă să aparțină, cel puțin prin numele de familie, societății românești, pe când, prenumele italiene și cele spaniole pe care le au sugerează integrarea sau dorința de integrare în societatea gazdă. Prin dualitatea numelui: prenume italian, nume de familie românesc, se demonstrează, încă o dată, dubla identitate a românilor din comunitățile migraționale din Spania și Italia. Ei nu aparțin nici societății românești, nici a celei gazdă, și-au creat o nouă identitate, căreia i-au dat și nume: sunt rumañoli sau rotalieni¹⁷.

Note:

1. Domnița Tomescu, *Gramatica numelor proprii în limba română*, București, All Educational, 1998, p. 1.
2. J. Aguinaga Roustan, *Ciudadano o inmigrante. El proceso de integración en la sociedad española*, în Tezanos J.F., *Tendencias en Desigualdad y Exclusión Social*, Madrid, Editorial Sistema, 1998, p. 34.
3. Termenii sunt folosiți de către persoanele intervievate de noi.
4. D. Alford, Richard, *Naming and Identity: A cross-cultural study of personal naming practices*, New Haven, Human Relations Area Files Press, 1988, p. 69.
5. *Ibidem*, p. 125.
6. Domnița Tomescu, *loc.cit.*
7. *Ibidem*.
8. Această opinie a fost formulată de Abdala Adjiri, președintele Asociației Imigranților Marocani din Castellón.
9. INE – Institutul Național de Statistică Spaniol, (<http://www.ine.es/>).
10. “Recordar el país y las tradiciones rumanas” (Alfonso Perez).
11. “Hay familias rumanas que ponen a sus hijos nombres españoles, como una forma de integración en las costumbres españolas”. Alfonso Perez, *El fenómeno de la inmigración. Nombres árabes y rumanos arrasan en el Registro Civil*, pe http://www.elperiodicomediterraneo.com/noticias/temadia/nombres-arabes-y-rumanos-arrasan-en-registro-civil_31338.html, ultima accesare 9.09.2011.

12. A. Bidu-Vrănceanu et al., *Dicționar de științe ale limbii*, București, Editura Nemira, 2005, p. 86.

13. *Ibidem*, p. 417.

14. Institutul Național de Statistică Italian, <http://www.istat.it/en/>.

15. Din cauză că *Andrea* este nume italian masculin, autoritățile italiene au interzis folosirea acestui nume pentru fete. Din această cauză, subiectul intervievat de noi a ales să-l scrie *Andreia* în loc de *Andreea*.

16. Numele din tabele au fost obținute în urma chestionarului aplicat pe facebook. (A: Bună! Vreau să scriu un articol despre numele romanilor din diaspora și aș vrea să vă adresez câteva întrebări. Dacă vreți, imi răspundeți, dacă vă deranjează postarea, o voi șterge. 1. Cum vă pronunță numele italienii / spaniolii? 2. Dacă aveți copii sau știți persoane care au copii născuți în Italia / Spania, ce nume ați ales sau au ales pentru ei. Vă mulțumesc!).

17. Ioana Jieanu, *Interferențe lingvistice româno-spaniole*, Iași, Lumen, 2012, p. 186.

Bibliography:

- Aguinaga Roustan, J., *Ciudadano o inmigrante. El proceso de integración en la sociedad española*, în Tezanos J.F., *Tendencias en Desigualdad y Exclusión Social*, Madrid, Editorial Sistema, 1999.
- Alford, Richard D., *Naming and Identity: A cross-cultural study of personal naming practices*, New Haven, Human Relations Area Files Press, 1988.
- Bidu-Vrănceanu, A., Călărășu, C., Ionescu-Ruxândoiu, L., Mancaș, M., Pană Dindelegan, G., *Dicționar de științe ale limbii*, București, Editura Nemira, 2005.
- Jieanu, Ioana. *Interferențe lingvistice româno-spaniole*, Iași, Lumen, 2012.
- Tomescu, Domnița, *Gramatica numelor proprii în limba română*, București, All Educational, 1998.
- El fenómeno de la inmigración. Nombres árabes y rumanos arrasan en el Registro Civil*, pe http://www.elperiodicomediterraneo.com/noticias/temadia/nombres-arabes-y-rumanos-arrasan-en-registro-civil_31338.html, ultima accesare 9.09.2011)
- <http://www.ine.es/> (ultima accesare 4.05.2015).
- <http://www.istat.it/en/> (ultima accesare 4.05.2015).

Acknowledgment:

This work was supported by the strategic grant POSDRU/159/1.5/S/133255, Project ID 133255 (2014), co-financed by the European Social Fund within the Sectorial Operational Program Human Resources Development 2007-2013.